

بسم الله الرحمن الرحيم

خلاصه خطبه جمعه حضرت امیر المومنین حضرت خلیفه‌المسیح الخامس ایده الله تعالی بنصره العزیز.

سیدنا حضرت خلیفه‌المسیح الخامس ایده الله تعالی بنصره العزیز بتاريخ ۳۱مه ۲۰۱۹ از بیت الفتوح لندن خطبه جمعه ارشاد فرمودند که با تراجم در زبانهای مختلف بر ایمنی ای زنده پنخس شد. آنحضرت در آغاز سوره‌الجمعه آیات ۱۰ تا ۱۲ تلاوت فرموده گفت، امروز آخرین جمعه این رمضان است و چنانکه معمولاً مردم تمایل دارند، بیشترشان تلاش می‌کنند در این نماز جمعه شرکت کنند. در این آیات، خداوند متعال اهمیت جمعه را تصریح نموده است.

خداوند متعال صریحاً فرموده است که وقتی به نماز جمعه دعوت داده شود، تنبلی نشان ندهید بلکه بلافاصله به آن توجه کرده و بروید و در نماز جمعه شرکت کنید، هر قدر هم مشغول باشید، تجارت در اوج هم باشد، اگر بی‌توجهی آن زمان برای یک انسان تاجر منجر به ضرر صدها و میلیون‌ها پول شود، باز هیچ اعتنایی به آن نکرده و به نماز جمعه حضور بهم برسانید زیرا این شرکت در نماز جمعه و آن هم در مسجد جامع و گوش دادن به خطبه امام برایتان از تجارت‌ها و کاروبارها و کارهای دنیویتان صدها هزار مرتبه بهتر است اما تنها همان کسی می‌تواند به این نکته پی ببرد که فهم و ادراک درست دارد. خداوند متعال می‌فرماید: کسی که فهم درست و ادراک صحیح دارد همانا وی تجارت و کاروبار را به درجه دوم قرار می‌دهد. علاوه بر این، خداوند متعال این نکته را نیز عنوان فرموده که پس از ادای نماز جمعه آزادید که به کارهای دنیوی خودتان مشغول شوید و آنگاه او به کارهایتان برکت هم عطا خواهد کرد؛ اما در اینجا تصریح هم نموده که عبادات خود را تنها محدود به نماز جمعه قرار ندهید بلکه هر لحظه خداوند متعال را یاد کنید، به ذکر خدا توجه داشته باشید در این صورت بیش از پیش موفقیت‌های دینی و روحانی و دنیوی عایدتان خواهد شد. کسانی که ذکر خدا می‌گویند، زمانی که خداوند متعال را یاد می‌کنند، این نکته را نیز مدنظر دارند که پس از نماز جمعه، نماز عصر هم باید بخوانند چون آن نیز داخل فرایض و واجبات است، نماز مغرب هم

باید بخوانند، نماز عشا هم باید بخوانند، این نمازها نیز از واجبات است. و کاروبار دنیوی یا نعمت‌های دیگر، همه منوط به فضل خداوند متعال است. بنابراین، موفقیت مشروط است به ذکر خداوند متعال و عبادتش. این پایبندی به نماز جمعه و ذکر خدا و تلاش برای ادای حق عبادت تنها محدود به ماه رمضان نیست بلکه چنانکه از این آیات نیز پیدا است این دستور درباره تمام جمعه‌ها هم عام است و هم ویژه. حضرت مسیح موعود علیه الصلوة والسلام با بیان اهمیت جمعه در جایی می‌فرمایند: روز جمعه، روز عید است و این عید بر عیدهای دیگر فضیلت و برتری دارد. چطور برتری دارد، آن حضرت فرمودند: برای این عید سورة جمعه نازل شده است یعنی در سورة جمعه به طور ویژه به خواندن نماز جمعه توصیه شده است.

حضرت مسیح موعود علیه الصلوة والسلام می‌فرمایند: اما بسیاری از افراد از این عید بی‌خبرند که خداوند متعال درباره‌اش دستور داده است که هر هفته برگزار شود. به این روز چندان اهمیت داده نمی‌شود و مردم فکر می‌کنند که با شرکت در آخرین نماز جمعه رمضان ثواب شرکت تمام نمازهای جمعه را به دست خواهند آورد. بنابراین با نگرانی و توجه ویژه باید از جمعه‌های خود محافظت کنیم. چنانکه به آخرین جمعه رمضان اهمیت داده می‌شود، همین‌طوری نیاز هست که به تمام جمعه‌های سال اهمیت داده شود. بسیاری از افراد به این نکته توجه نمی‌کنند و به خاطر کاروبار و سرگرمی‌های دنیوی خویش جمعه خویش را به هدر می‌دهند. خداوند متعال می‌فرماید که باید بدانید که آنچه نزد خداست، از تمام چیزهای دنیوی و ثروت‌ها و سرگرمی‌ها بسیار بهتر است و تنها خداوند متعال روزی‌دهنده است. پس این امری بسیار مهم و درخور توجه هر مومن است و علی‌الخصوص برای‌مان که به امام الزمان ایمان آورده‌ایم، به ویژه نیاز داریم که به این طرف توجه کنیم.

پس جهت ادای حق خداوند متعال جلب رضایت خداوند متعال ضروری است، مدنظر قرار دادن این نکته ضروری است که باید حق عبادت خداوند متعال را ادا بکنیم. علاوه‌براین، خداوند متعال هدف آفرینش ما هم عبادت قرار داده است چنانکه می‌فرماید: «و ما خلقت الجن و الانس الا ليعبدون» و من جن و انسان را فقط جهت عبادت خویش آفریده‌ام. پس

خداوند متعال در این آیه هدف ما را مشخص و روشن فرموده است و این نفرموده که با شرکت در آخرین نماز جمعهٔ رمضان به دستورم عمل کردید و حق عبادتم را به جای آوردید بلکه فرمود: این چنان عمل مستمر است که از سن رشد و بلوغ خویش تا مرخص شدن از این دنیا باید انجام دهید. پس فقط به [ادای نماز] یک جمعهٔ سال اکتفا نکنید بلکه [نماز] هر جمعه مهم و ضروری است.

زمانی که به نماز جمعه می‌آیید و نماز می‌خوانید و به خطبه گوش می‌دهید و در این اثنا ذکر الهی می‌کنید، در این میان ساعتی نیز فرا می‌رسد که در آن بنده هر آنچه از خداوند متعال می‌طلبد، او آن را اجابه می‌کند یعنی اگر خداوند متعال به انسان آن ساعت را فراهم نماید هر دعای آن زمان را به جز دربارهٔ چیز حرام مستجاب می‌کند، حال این وقت، این ساعت، این لحظه منحصر به نماز جمعه‌ای خاص نیست بلکه دربارهٔ هر نماز جمعه است .

در جایی دیگر حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و سلم با معطوف نمودن توجه به اهمیت جمعه فرمودند که هر آن شخصی که به خدا و روز آخرت ایمان دارد، بر او در روز جمعه خواندن نماز جمعه واجب شده است. ولی مسافر و مریض و زن و کودک و غلام از این دستور معذورند چون همهٔ اینها بعضی ناچاری‌هایی دارند. سپس خداوند متعال فرمود: آنکه به سبب سرگرمی یا تجارت از نماز جمعه بی‌اعتنایی کرد، خداوند متعال از او بی‌اعتنایی خواهد ورزید همانا خداوند متعال بی‌نیاز و صاحب حمد و مجد است.

سپس آن حضرت این مطلب را نیز فرمودند که در روز جمعه اجر و پاداش نیکی‌ها چندین برابر می‌شود. کدام نیکی بالاتر از فرامین خدا و عمل به آنها می‌تواند باشد؟ پس یک مومن جهت کسب رضایت خداوند متعال به فرامینش عمل می‌کند و یکی از آن فرامین شرکت در نماز جمعه نیز است، توجه به نماز و عبادت نیز است، بنابراین، این یک بسیار نیکی بزرگی است. علاوه‌براین، خداوند متعال چقدر ثواب و پاداش فراوان به آن مومن می‌دهد که نیکی‌ها و عبادات و شرکت در نمازهای جمعه را فقط به خاطر خدا انجام می‌دهد و با این باور انجام می‌دهد که باید رضایتش را جلب نماید.

آن حضرت فرمودند: هر آن کسی که بدون هیچ عذر موجه نماز جمعه را ترک کرد، وی در اعمال نامه خود منافق نوشته می شود. و سپس فرمودند که آنکه از روی تنبلی سه نماز جمعه را به طور متوالی ترک کند، خداوند متعال بر دلش مهر می زند. پس بسیار جای بیم و ترس است زیرا چنانچه که مهر زده شود آنگاه از توفیق انجام نیکی ها نیز کاسته می شود و سپس با بددلی شرکت در نماز جمعه نفاق را ایجاد می کند، پس بسیار جای ترس دارد و بسیار نیاز به توجه به این امر هست. یکبار آن حضرت فرمودند که به نماز جمعه بیایید، آنکه از نماز جمعه عقب می ماند از رسیدن به بهشت نیز عقب می ماند در حالی که وی سزاوار بهشت می باشد، بسیاری از نیکی ها انجام می دهد که می تواند موجب به بهشت رفتنش شود اما عقب ماندنش از نماز جمعه منجر به عقب ماندنش از بهشت می شود. پس در جاهای فراوانی حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و سلم به شرکت در نماز جمعه توصیه فرموده اند بلکه کسانی را که بدون هیچ عذر موجه در آن شرکت نمی کنند، هشدار نیز دادند هیچگاه حتی یکبار هم نفرمودند که اگر آخرین نماز جمعه رمضان را به پا دارید آمرزیده می شوید.

کسانی که به سبب تجارت و سرگرمی های دنیوی خود در ادای نماز جمعه بی اعتنایی می ورزند، خداوند متعال هم با آنها بی اعتنایی خواهد ورزید و حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و سلم تنها به نمازهای جمعه اکتفا نمی کنند بلکه ایشان یکی از نشانه های مومن این تعریف فرمودند که وی حق عبادات را به جای می آورد و پس از یک نماز به انتظار نمازی دیگر می نشیند و پس از یک جمعه به فکر جمعه بعدی می افتد و منتظر آن می ماند و پس از یک رمضان به فکر رمضان بعدی می ماند و انتظار آن می کشد؛ نه اینکه برای خواسته های دنیوی و کارهای مادی نماز جمعه و دیگر نمازها را رها کند. پس نیاز هست که به فکر عبادات خویش باشیم و اولویت های خویش را به مسیر درستی دریاوریم، ضرورت دارد که جهت تحصیل رضایت خداوند متعال تلاش کنیم. و در جهت رسیدن به خدا درک اهمیت و مقامش ضروری است.

دعاهایمان هم جهت اهداف شخصی خویش است، اگر برای رسیدن به خدا باشد آنگاه در آن استمرار و تداوم باید باشد و دل‌هایمان نه تنها برای نمازهای جمعه بلکه برای نمازهای دیگر نیز به مساجد گیر کرده باشد، همین هدف بعثت حضرت مسیح موعود علیه الصلوٰۃ والسلام است؛ ایشان آمده بودند تا بنده را به خدای خود نزدیک سازند و همین هدف بیعت‌مان است که تقرب خدا را بجوییم، با او ارتباط برقرار کنیم و عبد واقعی‌اش بگردیم. نمازهای ما، جمعه‌های ما، روزه‌های ما، عیدهای ما جهت تقرب به خدا باشد. خداوند متعال روزه‌های هر سال را بدین دلیل فرض نموده است که در یک ماه، مومن با توجه ویژه سطح نیکی و عبادت خویش را بالا ببرد و سپس بر آن استوار و ثابت‌قدم بماند و سپس در رمضان بعدی گام و منزل بعدی را طی کند نه اینکه دوباره به نقطهٔ اول بازگردد، پس از رمضان دوباره حالت اول به او دست دهد. حضرت مسیح موعود علیه الصلوٰۃ والسلام برای ما همین تعریف فرموده‌اند که چنانچه امروز ما از دیروزمان بهتر نیست، مومن حقیقی نیستیم. پس ما امروز جهت وداع گفتن به جمعه جمع نشده‌ایم بلکه جمع شده‌ایم که آنچه در نیکی‌ها و عبادات و عشق خداوند متعال گامی به جلو برداشته‌ایم، برای استوار ماندن به آن، دعا بکنیم و امروز باید این تعهد بکنیم که در آینده در تقرب به خدا باید بیفزاییم. ان شاء الله. این تعهد و دعا تنها آنگاه امکانپذیر است که قدر تقرب به خداوند متعال را نیز بدانیم. اگر قدر چیزی را بدانیم اگر واقعاً خداوند متعال را مالک و سرچشمهٔ تمامی قدرت‌ها و وسیلهٔ انجام دادن هر کار به نحو احسن بدانیم آنگاه می‌توانیم به این نکته عمل کنیم. اما اگر تجارت‌های دنیوی و سرگرمی‌های مادی را بیشتر از خداوند متعال قدر بدانیم آنگاه مثلمان مثل آن کودکانی است که قدر الماس‌ها را نمی‌دانند و اگر جایی آنها را پیدا کنند فکر می‌کنند تیله‌ها است و با آن شروع به بازی می‌کنند. کودکان یک بازی به نام تیله‌بازی دارند، در آن با دست، تیله‌ها را نشان می‌گیرند و می‌زنند و هر کسی که بیشتر تیله‌ها را ببرد، بازی را می‌برد. آنحضرت رویداد حضرت مصلح موعود رضی الله عنه تعریف فرمودند، بنابراین قدر و اهمیت چیزی بنا بر ضرورت و علم و آگاهی دربارهٔ آن مشخص می‌شود. پس بعضی افراد طبق فکر و نیاز خویش به چیزها ارج می‌نهند، در صدد چیزهای کم ارزش برمی‌آیند و از چیزهای مهمتر و ضروری

صرف نظر می کنند. این امر در ارتباط با برآوردن آرزوهای دنیوی و تقرب به خدا به چشم می خورد. حضرت مصلح موعود درباره دعا کردن هم یک نکته بسیار خوبی را عنوان کرده اند ولی قبل از اینکه آن نکته را بیان بکنم باید بگویم که از من نیز مردم سوال می کنند که ما دعا می کنیم و بسیار با اضطراب دعا می کنیم اما دعایمان مستجاب نمی شود. من به آنها معمولاً با ارجاع به آن آیه پاسخ می دهم که در اولین خطبه رمضان شرح داده بودم خداوند متعال می فرماید: "اجیب دعوة الداع" حضرت مصلح موعود با ارجاع به این آیه مسئله مزبور را توضیح داده اند که در اینجا از دَعْوَةَ الدَّاعِ هر خواننده دعا منظور نیست بلکه آن خوانندگان خاص دعا منظورند که در روز به خاطر خدا روزه می گیرند، نمازهای واجب می گزارند، ذکر الهی می خوانند، از نمازها و جمعه های خود محافظت می کنند و در شب به اضطراب و بیقراری خداوند متعال را می خوانند. اگرچه معنی «الدَّاعِ» هر خواننده دعا هم می تواند باشد ولی در اینجا چون سخن در ارتباط با رمضان جاری است لذا در اینجا مراد کسانی هستند که خالصانه به خاطر خدا عبادات خود را به جای می آورند و عبادات خود را تنها منحصر به رمضان نمی کنند بلکه عباداتشان بر تمام سال محیط می باشد، اینان برای امیال دنیوی دعا نمی کنند بلکه دعا می کنند که به خود خداوند متعال برسند. خداوند متعال می فرماید که آنان همه چیز را فراموش کرده و فقط جهت تحصیل تقرب به من دعا می کنند، پس من دعاهایشان را به طور حتم مستجاب می کنم. همین تعریف از «الدَّاعِ» حضرت مصلح موعود عنوان کردند. پس معنی آیه این است که خداوند متعال می فرماید آنانی که تلاش می کنند به من برسند چنانکه می فرماید: «واذا سألك عبادي عني» یعنی بندگانم از تو درباره من سوال می کنند که من کجایم و می خواهند مرا دریابند، درخواست روزی نمی کنند، درخواست پیدا کردن شغل نمی کنند و درباره هیچ خواسته دنیوی دیگر درخواست نمی کنند، فقط این درخواست می کنند که خداوند کجاست، می خواهیم با او ملاقات کنیم، پس خداوند متعال می فرماید آنانی که برای ملاقات با من بیقرار و مضطربند، به طور حتم با آنها ملاقات می کنم. این مطلب را نفرمود که آنکه تقاضای شغل یا روزی یا ثروت یا ازدواج کند به طور حتم تقاضایش را اجابه می کنم و معمولاً به چشم می خورد که آنان که این چیزها را تقاضا

می‌کنند، می‌گویند: ما بسیار با اضطراب و بیقراری دعاها خواندیم اما دعاهایمان مستجاب نشد. کسانی که این چیزها را طلب می‌کنند، عبادات هم به طور موقت انجام می‌دهند، تنها تا آن زمان به عبادات و نمازها و دعاها می‌پردازند که نیاز به کاری دارند، حالت اضطرابشان گذرا می‌باشد. بعضی افراد می‌نویسند که ما اینگونه بسیار به اضطراب و بیقراری دعا کردیم، اما خداوند متعال دعاهایمان را اجابه نکرد. خداوند متعال هرگز این را نفرموده که من هر خواسته دنیویتان را برآورده خواهم ساخت و دعاها را مستجاب می‌کنم. آری، چنانچه با ایجاد تحولاتی پاک در خود و با اضطراب و بیقراری اینکه به خداوند متعال برسید و با او ملاقات کنید، دعا کنید آنگاه خداوند متعال می‌فرماید که من به طور حتم دعایتان را مستجاب خواهم کرد و سپس دوستِ ولی خود گشته و در کنارش می‌ایستم و خواسته‌هایش را برآورده می‌کنم و با دشمنش می‌جنگم. پس ما که به حضرت مسیح موعود علیه الصلوٰۃ والسلام ایمان آورده‌ایم، این وظیفه داریم که سطح عبادات خویش را بالا ببریم و به سطحی که در این رمضان رسیده‌ایم یا تلاش کرده‌ایم برسیم نگذاریم از آن پایینتر بیاییم، سطح نمازهای خویش را نیز مرتب بالا ببریم، شرکت در نماز جمعه را مستدام بکنیم و فرامین خداوند متعال را پذیرا باشیم و سعی کنیم از زمره آن افراد خاص قرار بگیریم که از خداوند متعال خود او را می‌طلبند. یعنی سعی کنیم این دعا بکنیم و همیشه بکنیم که به خداوند متعال برسیم، نمازهایمان، عباداتمان نمازهایی و عباداتی باشد که منجر به لقای الهی باشد. خداوند متعال به ما توفیق دهد این سطوح را به دست بیاوریم.